

PROSVJETA
urednišvo lista
SARAJEVO

NEZAVISNI KULTURNO-PROSVJETNI I INFORMATIVNI LIST

Pretplata	Godišnja	Din 72—
	Polugodišnja . .	Din 38—
	Tromesečna . . .	Din 18—

Uredništvo i uprava: Voivode Stepe Obala 7/A.

God. II. Pretplate za inostranstvo
Godišnj. Dm. 122

7. februara 1936. **Sarajevo** 15. zulkade 1356

15. zulkade 1555

Izlazi svakog petka
Plativo i utužbo u Sarajevu

Br. 19

Džemaluddin Čaušević:

Jedno potrebno objašnjenje

1. Citaj: „Jugoslavenski listi iz 19. i 20. god.“, pročitat na 9. i 10. strani toga lista naslov „Sukha Muhammeda“ alhejlissima na oltaru. Tu se pita da o samostanu Poljud sa crkvicom u kojoj se nalazi sa ostalim slikama i Sukha Muhammedova. Navodi se kako su i Muhammed i Ali bili u Poljudu. Na dnu papira, na kojem su napisano: „Nikoga nema koji potječe od Aca-
na, a da ga stana nije držao u vla-
sti, osim Karim i njegina sin, Mu-
hamed I. II. kn. V. Kur-an-e. Pise-
gornjeg clanka g. Marko Perisović
dalje veli: „Iako nemamo ispravi-
tačnost prevoda i sadržaja ove reše-
nice iz Kur-ana moramo ipak iska-
zati sliku i tekst koji se nalaze
među starije i učene ljude kršćanstva,
koji su vjerovali i dokazivali bezgreš-
no Marijino začće. Muhammed je to
svoje vjerovanje zapisao u Kur-an-
u.“

[illegible]

pokoran i kazao. » X. 16.: »Reci, da je Bog htio je ne bih ni čisto Njegove objave Kur-an, niti bih ga vama tumačio. Ta ja sam prije objave Kur-an veliki ni godina živio među vama, a sada sam vam došao da vam kazumite. Ove nam Božije riječi ja sam potpuno pokazuju da je zlikurka Božijih objava Kur-an očuvan i sačuvan i da se Božije obećanje i u tani pogledu potpuno ispunilo. Bogu Tolašak koji je rekao: »Ja sam vam došao da vam kazumite, a vi se Božije odredbe što prije stave na arce i jezik, kako bi zalutale mnogog upozoriti na posljedice njihovih zlih djela, i pružiti potrebne upute onima koji vjeruju. Zato kaži, o Bože, da ja sam došao da vam kazumim, stavljaio na arce i jezik Božije potpuno objave, on bi pohtio da svaku riječ izgovara. Bog mi radi toga daje nalog u 75-tom poglavlju, koji u prijevođenju glasi LXXV. 18.: »Kazumi svoja jezika. (Muhammede)» Skupljanje Božije objave Kur-an nam pripada, nama pripada i njegovo potpuno čitanje. LXXV. 18. kaže mi: »Kazumi svoja jezika. LXXV. 19.: »Zatim njegovo razjašnjenje također nama pripada.« Iz ovoga se vidi da je Kur-an po Božijoj volji raspoređen po tri života Božijeg odabranika. Božijom nam je voljom Kur-an nam namno. Eto ovaj ovažak Kur-an je najveći svjedok da ni jedan Božijeg odabranik nije nikad bio pod vlašću satane, jer se to ne može u mislima i na časdi i pozivom Božijem i pejsanima. Eto ovaj ovažak Kur-an nam dokazuje bezgrješno Merjamino začecje i ovo ovažak vjeruju svi muslimani. Pa ako bi trebalo sve te mislne slike i na ota metati, utrošili bi se u to svi oni fondovi, koji su nam poznati. Eto ovaj ovažak poglavlje nazora pojedinih vjerskih misli.

Hazreti Muhamed za svog života nije dao da se bilježe one njegove riječi, koje je on od sebe u različitim prilikama izgovarao. To on nije htio rad toga, da se ne bi i nehotice pomiješalo njegovo izgovaranje s onim što je tačno i tačno pisano. Ali kada je došao i zadnji ajet — odlomak Božije objave, koji glasi u prijevodu: »Danas sam usavršio vašu vjeru i upotrijebio blagodati prema vama; i zadovoljan sam nad vama, jer ste bili vjernici.« — Hazreti Muhamed je objavio Kur'an bio je sa svim ajetom potpun i hazreti Muhamed po Božjoj volji odredio je da se ovaj ajet ne piše u V. poglavlju kod 4. ajeta po redu. A zatim se naokolo i razmišljalo, kako se ovaj ajet može napisati. Ali prvi muslimani su se dali na veliki posao. Prvo im je na srcu bilo da svak Kur'an koji je na raznim komadima bio; napisan sastave u jednu cjelinu. Već u šestom mjesecu izaslan je prvi pejsamber, koji je po hralifu nazvan Bekira, kako pomoć radio na odlučnim drugovima pejsamberovima. I tako je Kur'an pod strogim nadzorom svih onih, koji su ga znali napamet, kao i pod nadzorom onih, koji su ga pisali, sačinjen u jednu cjelinu. Uredan na čuvanje hazreti Hafez

nasim tih halifa hazreti iz ovoga Kur'anu prepisao i više primjeraka i razaslao ih u razne pokrajine. Istom sada vidimo veliki pokret među muslimanima u drugom pravcu. Počeli su bilježiti sve što se događalo u vrijeme Njegovog prikupljanja sve što se odnosilo na život i Božijeg odbranika Muhammeda. Tako su to pomno pisali i popisali sve što se odnosi na pejgembere, da mi danas znamo šta je bilo prije Njegovog rođenja, šta je bilo za vrijeme Njegovog odrastanja, šta se dogodilo za vrijeme Njegovog života, do najstarijih događaja. Tako je pobliže sve ono, što je pejgamber radio, sve ono što je odborio da se radi pred njim, kao sve važnije razlike između Njegovih različitih razina zgodana i poukama. To se sve troje zove „sunnet resullilah“ (običaj) pejgamberov. Kad se hoće da se ovo troje uapso pokaze, onda se rekne za to što je pejgamber radio: „sunnetun filjilekune“, za ono što je pejgamber rekao: „sunnetun filkavlilekune“, za ono što je pejgamber izgovorio reči sule: „sunnetun kaviljetune“ ili „shadise resule“. Dakle hadis je onaj pejgamberov govor, kojeg On od sebe izgovara s kufijom, ali ne izgovara objavu, dakle pouka u nečijim stvarima. Muslimani su u istraživanju ove vrste napućavanja pejgamberovih tolikih napredoval, da su već u II. i III. stoljeću pisane mnogobrojne i velike knjige, koje su stavljale u javnost, da se o njima može izvesti iz Njega. Kur'an je slika Božijih objava i on je djelo Boga – Gospodara svjetova, i u njemu ne može biti ljudskih umotvorina. Druga greška je pokazivati ono što je Muhammed rekao i učinio, kao što su u II. i III. stoljeću pisane Kur'ana. Ono što je pejgamber rekao glasi: „Svako novorođeno čedo se rada dotakne ga astana i zbog toga dodira dijete zaplače, osim Mejreme i njena sina. Ja sam ovaj hadis donio kod dolazi razlikih onih ajeta, koje sam uzio iz prijednih poglavlja Kur'an'a, a koje se odnose na Merjumu i njezinu sina. Arapske brojke označuju odlomke – ajete, dok rimski brojevi pokazuju redakcije i riječi.“

„Mi smo u Musau knjigu da li, a poslije njega mnogobrojne poslanike uputili, i dali smo Isau sinu Merjuminu vrlo jasne i sjajno uvjerljivo dokaze, učvrstali smo ga Svetim duhom (Džibril eminom), pa zar dođi do Božij odbranik donese ono što vama nije po volji, oholo se uzdizati i okretati svoje glave, i za to zar ćete neke odbranike kažnjivim proglašavati, a neke ne kažnjivim? Džumae: „Sve što je Sveto duho rekao, Božiji melek Džibril emin, koji je Božije objave stavljao na srce i jezike Božijim odabranicima. Velika je izmišljotina ovog Božijeg meleka proglašavati kao treće lice u trojstvu, i to je ono što je Sveto duho rekao, i to je veći oslonac sviju Božijih odabranika.“ II. 253: „To su Božiji poslanici od kojih smo neke u časti podigli na

stvar, jer je od njih i nekim govornika neke je na različitost stepene u časti podignu. Merjemtinu su Isau dala smio vrlo jasne dokaze i ojačala ga sa Svetim duhom (Džibril-eminom). Da je Bog doista bio sa njim, dokazali su i drugi ljudi nakon dolaska Božijih poslanika, i nakon što su im došli jasni i otvoreni dokazi, ali oni su pali u velike razmirice, pa od njih ima koji vjerovjše, a ima i koji ne vjerovjše. Da je Bog litio na bise se oni među se tukli, ali Bog ne može biti s njima. Bog ih je davao uputstva svim svojim odabranicima i to sa svojim objavama pre njihovih zadatku. Pa oni koji su bili određeni za jedan manji krug, ili za jednu posebnu naciju imali su i uputstva prema tim ciljevima, dok oni koji su odstupili od ciljeva vjerovjše i oni imali su potpuno objave općenite nauke.

III. 33: »Bog je Adema, Nuh i Ibrahimovo i Imranovo potomstvo odabrao između cijelog svijeta njihova vremena.« III. 34: »Ti je potkovao jedno od drugog prozloga, Bog čoveka, i Bog je rekao: Kik, Kik, čuvena žena: Imranova: Bože doista, ja sam Tebi zavjetujem ovo dijete što je u utrobi, primi ovaj moj zavjet. Ti si ona, koji čuje i zna.« III. 36: »Kad je rodila ženako dijete reče: Gospodaru moj, ovo je moje dijete, koje je najbježe što je rodila, nije žensko kao muško, ja joj dajem ime: Merjem i predajem je Tebi da je čuvaj i nju i njen porod od prokletog seljtana. (Tumac: Izgleda da je Bog bio Merjemu i njezina sina od svih spleta. Ovdje se spominje jedan hana, kojeg je izrekao Božiji oblak: Muhammad, a koji kasi: »Svako novorođeno kudu se rađa, dotakne zemljan, zbog čega je potpuno isplavljen i čist.«) III. 37: »Bog ju je lijepe primio, te lijepe njegovao i obrazovao, i stavio je pod nadzor Zekerijahu. Kad bi god Zekerija došao u njezin ođiel da je pregleda, nado: »Svakako, doista Ti si onaj koji je najbježe, najbježe ovu hranu«, ona bi odgovorila: »ovo je doba Bog; jer doista Bog neogranično daje hrane kome hoće.« III. 38: »Na tom mjestu zamoli Zekerija svoja gospodara: i reče: potpuno mi doista, doista, doista, doista, doista Ti si onaj koji je najbježe, najbježe ovu hranu.« III. 39: »Anđeli ga zovuše, a on je tada klanjao u hranu, doista Bog će te obradovati sa sinom Jahjacom, koji će potvrditi riječ Božiju, koji će ti suzdržljiv pomoći ljudskim strastima, te koji će biti dobar Božiji odbranik.« III. 40: »Zekerija reče: kako će u mene biti sin, kad sam ja prekomjerno star, a i žena mi je mrtva.« III. 41: »Bog radi što hoće.« III. 41: »Zekerija reče: Gospodaru, postavi mi jedan znak, a On reče: znak ti je da ne govoriš s ljudima tri dana, nego Mareton (pokazivanjem), mnogo spominjanje, i reče: »Bog radi što hoće.« III. 42: »Sjeti se onoga vremena, kada meleki rekoh: o Merjemu, doista Allah je tebe odabrao, i očistio i uzdigo te, da budeš najčistija žena svoga vremena.« III. 43: »Merjemu, doista Allah je tebe odabrao, i očistio te, da budeš najčistija žena na zemlji i pregleda se na padima, koji skrušeno mole Boga.« III. 44: »To su tebi (Muhammede) nepoznate vijesti

